

Đại Tạng Kinh _ Tập 14 _ No.449

PHẬT NÓI KINH BẢN NGUYỆN CỦA ĐƯỢC SƯ NHƯ LAI

Hán dịch: Đồi Tuỳ_ Thiên Trúc Tam Tạng ĐẠT MA CẬP ĐA

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức **Bà Già Bà** (Bhagavān:Thế Tôn) du hành nhân gian, đi đến nước **Tỳ Xá Ly** trụ dưới cây **Nhạc Âm** cùng với chúng Đại Tỳ Kheo gồm tám ngàn người đến dự. Ba vạn sáu ngàn vị Bồ Tát, quốc vương, đại thần, Bà La Môn, Cư Sĩ, Trời (Deva), Rồng (Nāga), A Tu La (Asura), Càn Đát Bà (Gandharva), Già Lâu Trà (Garuda), Khẩn Na La (Kinnara), Ma Hô La Già (Mahoraga)... Đại Chúng (Mahāsamgha) vây quanh ở trước mặt, nói Pháp.

Bấy giờ **Mạn Thù Thất Lợi Pháp Vương Tử** (Mañjuśrī-dharma-rāja-putra) nương vào uy thần của Đức Phật, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở một bắp tay, quỳ gối phải sát đất, hướng về Đức Bà Già Bà, chắp tay cong mình bạch rằng:"Thế Tôn ! Nguyện xin diễn nói danh hiệu với bản tích đã phát Đại Nguyện thù thắng của chư Phật, khiến chúng sinh nghe xong được tiêu trừ nghiệp chướng, nhiếp thọ các chúng sinh trong thời Chính Pháp bị hoại ở đời sau này"

Khi ấy Đức Bà Già Bà khen **Mạn Thù Thất Lợi Đồng Tử** rằng:"Lành thay ! Lành thay! **Mạn Thù Thất Lợi**, bậc Đại Tử Bi đã khởi vô lượng Bi, khuyên thỉnh Ta nói, vì nghĩa lợi cho chúng sinh bị mọi loại nghiệp chướng ràng buộc, nhiều ích an vui cho các Trời Người.

Này **Mạn Thù Thất Lợi** ! Hãy khéo nhớ nghĩ, lắng nghe điều Ta nói"

Thời **Mạn Thù Thất Lợi Đồng Tử** vui thích nghe Đức Phật nói mà bạch rằng:"Thưa vâng ! Bạch Đức Thế Tôn !"

Đức Phật bảo **Mạn Thù Thất Lợi**:"Ở phương Đông, cách cõi Phật này hơn mười hằng hà sa đấng cõi Phật, có Thế Giới tên là **Tịnh Lưu Ly**. Cõi ấy có Đức Phật tên là **Được Sư Lưu Ly Quang** (Bhaiṣajya-guru-vaidurya-prabha) Như Lai (Tathāgata), Ứng (Arhat), Chính Biến Tri (samyaksambuddha), Minh Hạnh Túc (vidyā-carāṇa-saṃpana), Thiện Thệ (sugata), Thế Gian Giải (lokavid), Vô Thượng Sĩ (anuttāra), Điều Ngự Trượng Phu (puruṣadamyasārathi), Thiên Nhân Sư (śātra-deva-manuṣyānām), Phật (buddha), Thế Tôn (lokanātha)

Này **Mạn Thù Thất Lợi** ! Đức Thế Tôn Được Sư Lưu Ly Quang ấy lúc còn hành Hạnh Bồ Tát thời phát ra mười hai Nguyện lớn. Thế nào là mười hai?

_ **Nguyện lớn thứ nhất**: Nguyện Ta đời sau, lúc ở Phật Bồ Đề được Chính Giác thời tự thân có ánh sáng rực rỡ, chiếu sáng vô lượng vô số vô biên Thế Giới. Dùng ba mươi hai tướng lớn của Trượng Phu với tám mươi tướng tốt nhỏ để trang nghiêm. Thân của Ta đã như thế, khiến cho tất cả chúng sinh như Ta không có khác

_ **Nguyện lớn thứ hai**: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời thân như Lưu Ly, trong ngoài trong sạch, không có vết nhơ, ánh sáng rộng lớn, uy đức rạng rỡ, thân khéo an trụ, lưới rực lửa trang nghiêm hơn cả mặt trời mặt trăng. Nếu có chúng sinh sinh ở Thế Giới, hoặc trong loài người bị hôn ám với đêm tối, chẳng biết phương hướng nơi chốn. Dùng ánh sáng của Ta cho nên tùy theo ý hướng đến, mà làm các sự nghiệp.

_ **Nguyện lớn thứ ba:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời dùng phương tiện Trí Tuệ không có bờ mé không có giới hạn, khiến cho vô lượng cõi chúng sinh thọ dụng không có hết, chẳng khiến cho một người có chỗ thiếu thốn.

_ **Nguyện lớn thứ tư:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời chúng sinh trong các Hữu hành Đạo khác, tất cả an lập trong Đạo Bồ Đề. Kế hành Đạo của Thanh Văn, hành Đạo của Bích Chi Phật đều dùng Đại Thừa mà an lập

_ **Nguyện lớn thứ năm:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh ở trong Pháp của Ta, tu hành Phạm Hạnh. Vô lượng vô biên các chúng sinh này, tất cả đều được chẳng khuyết giảm **Giới**, đủ ba **Tụ Giới**, không có ai phá Giới hướng đến nẻo ác.

_ **Nguyện lớn thứ sáu:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh mà thân thể hèn kém, chẳng đủ các Căn, xấu xí, ngu si, điếc, mù, què, khèo hai chân, thân cong, lưng gù, hủi lác, điên cuồng, hoặc lại có mọi loại bệnh của thân. Nghe tên của Ta xong, tất cả đều được đầy đủ các Căn, thành đủ thân phần.

_ **Nguyện lớn thứ bảy:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị các bệnh tật bức bách, không có sự giúp đỡ, không có nơi nương dựa, không có chỗ trú ngụ, xa lìa tất cả của cải sinh sống, thuốc men. Lại không có thân thuộc, nghèo túng đáng thương. Người này nếu được nghe danh hiệu của Ta thì mọi bệnh tật đều được trừ bỏ, không có sự đau nhức bức bối cho đến cứu cánh được Vô Thượng Bồ Đề.

_ **Nguyện lớn thứ tám:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có người nữ làm người vợ bị trăm điều ác gây bức não cho nên chán lìa thân nữ, nguyện bỏ hình nữ. Nghe tên của Ta xong sẽ chuyển thân người nữ thành tướng Trượng Phu cho đến cứu cánh được Vô Thượng Bồ Đề.

_ **Nguyện lớn thứ chín:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời khiến cho tất cả chúng sinh giải thoát lưới Ma. Nếu rơi vào rừng rậm của Dị Kiến đều sẽ an lập ở Chính Kiến, thứ tự bày dùng môn Hạnh của Bồ Tát

_ **Nguyện lớn thứ mười:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị mọi loại pháp của vua cột trói, đánh đập, ngục tù, tử hình. Vô lượng tai nạn buồn lo nấu ép, thân tâm chịu khổ. Chúng sinh của nhóm ấy dùng Phước Lực của Ta đều được giải thoát tất cả khổ não.

_ **Nguyện lớn thứ mười một:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị lừa dối thiêu đốt thân, vì cầu thức ăn cho nên làm các nghiệp ác. Ta đối với kẻ ấy, trước tiên dùng thức ăn có vị thơm màu sắc đẹp cho thân ấy no đủ xong, sau đó dùng Pháp Vị, cuối cùng được an vui mà dựng lập.

_ **Nguyện lớn thứ mười hai:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh nghèo nàn, không có quần áo, chịu nóng lạnh muỗi mòng, ngày đêm bức não. Ta sẽ ban cho kẻ ấy quần áo tùy dùng, mọi loại tạo sắc như điều ưa thích, cũng dùng tất cả vật trang nghiêm báu, vòng hoa, hương xoa bôi, trống, nhạc, mọi tài khéo...tùy theo vật cần dùng của các chúng sinh đều khiến cho đầy đủ.

Mười hai Nguyện lớn này là điều mà xưa kia Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai lúc hành Bồ Tát đã làm

Lại nữa Mạn Thù Thất Lợi ! Hết thấy các Nguyện của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai với công đức trang nghiêm của cõi Phật ấy cho đến mãn kiếp, nói chẳng thể hết.

Quốc thổ của Đức Phật ấy hoàn toàn trong sạch, không có hình người nữ, lia các đục ác cũng không có tất cả nẻo ác tiếng khô, Lưu Ly làm đất. Cổng thành, tường vách, cửa lớn, cửa sổ, gian nhà, lầu gác, cột rường ráp cao vót, lưới quây chung quanh... đều do bảy báu tạo thành như nước **Cực Lạc** (Sukha-vati), cõi **Tịnh Lưu Ly** trang nghiêm như vậy.

Ở trong nước ấy có hai vị Bồ Tát Ma Ha Tát, vị thứ nhất tên là **Nhật Quang** (Sūrya-prabha) , vị thứ hai tên là **Nguyệt Quang** (Candra-prabha) là bậc thượng thủ trong vô lượng vô số các chúng Bồ Tát, giữ gìn Tạng Chính Pháp của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy.

Thế nên Mạn Thù Thất Lợi ! Kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin, cần phải nguyện sinh về quốc độ của Đức Phật ấy"

Bấy giờ Đức Thế Tôn lại bảo Mạn Thù Thất Lợi Đồng Tử rằng:"Mạn Thù Thất Lợi ! Hoặc có chúng sinh chẳng nhận biết Thiện Ác, tham lam nhiều không có chán, chẳng biết bố thí với quả báo của việc ban cho, ngu si không có Trí, khuyết thiếu gốc tin (Tín Căn), gom tiền của cất chứa bảo vệ, chẳng muốn chia cho. Chúng sinh của nhóm này không có tâm bố thí cho nên thấy người đến xin, tâm họ chẳng vui như cắt thịt trên thân.

Lại có vô lượng chúng sanh keo kiệt tham lam, tự mình chẳng dám tiêu dùng, cũng chẳng muốn cho cha mẹ, vợ con... hưởng chi là đầy tớ, người làm thuê với người đi xin khác. Chúng sinh của nhóm này ở nhân gian, chết đi sẽ sinh vào nẻo Quỷ đói, hoặc nẻo súc sanh.

Do xưa kia ở nhân gian đã từng được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai cho nên hoặc tại nẻo Quỷ đói hoặc nẻo súc sanh mà danh hiệu của Đức Như Lai tạm được hiện trước mặt, liền ở lúc nhớ thời từ chôn ấy chết đi, được sinh trở lại trong cõi người, được Túc Mệnh Trí, sợ hãi nẻo ác, chẳng ham đục lạc, thích hành Tuệ Thí, khen ngợi người bố thí, tất cả hết thảy đều hay buông cho. Dần dần đem đầu, mắt, tay, chân, máu, thịt, thân mình đều cho người đến cầu xin, hưởng chi là tài vật khác.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Có các chúng sinh tuy phụng thờ Như Lai, thọ trì học câu cú, nhưng lại phá Giới, phá Hạnh, phá nơi Chính Kiến. Hoặc thọ học câu cú, giữ gìn Cẩm Giới, nhưng chẳng cầu nghe nhiều (đa văn), chẳng hiểu được nghĩa thâm sâu trong Tu Đa La (Sutra:Khế Kinh) do Đức Phật đã nói. Hoặc lại đa văn nhưng Tăng Thượng Mạn, tự cho mình đúng còn kẻ khác là sai, nghi ngờ chê bai Chính Pháp, làm bạn đảng của Ma. Người ngu si của nhóm này với vô lượng trăm ngàn câu chi na do tha chúng sinh khác hành Tà Đạo sẽ bị đọa vào Địa Ngục. Chúng sinh của nhóm này ở trong Địa Ngục, lưu chuyển không có kỳ hạn.

Do được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy cho nên ở chốn Địa Ngục, nhờ uy lực của Đức Phật ấy cho nên tạm được danh hiệu của Đức Như Lai hiện trước mặt. Tức thời bỏ mạng, sinh trở lại cõi người, Chính Kiến tinh tiến, tâm trong sạch thuần thiện, liền hay bỏ nhà, ở trong Giáo của Đức Như Lai, xuất gia học Đạo, dần dần lần lượt tu hành các Hạnh của Bồ Tát.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Hoặc có chúng sinh do ganh ghét, chỉ khen ngợi mình, chẳng khen người khác. Các chúng sinh này do tự cao khinh chê người khác nên bị đọa vào ba ác, trong vô lượng ngàn năm chịu các nỗi khổ đau làm hại. Trải qua vô lượng ngàn năm xong, từ nơi đó chết đi, sinh vào nẻo súc sanh làm bò, ngựa, lạc đà, lừa, bị roi gậy đánh đập, đói khát dầy vò, thân phải chở nặng tùy theo đường mà

đi. Nếu sanh trong cõi người, thường ở chốn hèn kém, làm đày tớ cho người, chịu sự sai khiến của kẻ khác.

Nếu xưa kia trong cõi người, được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy, do căn lành này được thoát khỏi mọi khổ, các căn mạnh bén, thông tuệ biết nhiều, luôn cầu gốc Thiện, được cùng bạn lành thường đi theo nhau, hay chặt đứt lưới Ma, đập nát vỏ vô minh, khô cạn sông phiền não, thoát khỏi tất cả sinh, già, bệnh, chết, lo buồn, khổ não.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Có các chúng sanh ưa thích sự ngang trái chia lìa, cùng nhau tranh cãi, kiện cáo. Nhóm này làm cho chúng sanh phát khởi tâm ác; thân miệng với ý luôn làm các việc ác, vì muốn tổn hại nhau nên mỗi mỗi đều thường đem những việc không lợi ích làm hại nhau. Hoặc cáo triệu Thần Rừng, Thần Cây, Thần Núi, Thần ở gò mả, mọi loại Thần riêng biệt, giết các súc sanh, lấy máu thịt ấy cúng tế cho tất cả Dạ Xoa, La Sát ăn máu thịt. Viết chép tên của người oán kèm làm hình tượng của họ, thành tựu mọi thứ độc hại, Chú Thuật, Yểm My, Cổ Đạo, Chú của Khởi Thi Quý... vì muốn chặt đứt mạng sống và phá hoại thân thể của người đó.

Do nghe được danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai cho nên các việc ác này chẳng thể gây thương tổn, đều được trợ nhau khởi tâm hiền lành (Từ Tâm), tâm lợi ích, không có tâm nghi ngờ oán giận... mỗi mỗi đều vui thích, cùng nhau nhiếp thọ.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Các hàng bốn Chúng: Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di này với kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin... thọ nhận tám phần Trai Giới, hoặc trong một năm, hoặc là ba tháng, thọ trì các Giới. Dùng căn lành này, tùy theo sự vui thích, tùy theo sự nguyện cầu

Nếu muốn sinh về chỗ của Đức **A-Di-Đà Như Lai** (Amitābha-tathāgata) tại Thế Giới Cực Lạc ở phương Tây. Do được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy nên lúc mạng chung thời có tám vị Bồ Tát nương hư không đi đến, bày lối đi tắt của Đạo ấy, tức ở cõi đó được tự nhiên hóa sinh trong mọi loại hoa Bát Đầu Ma (Padma:hoa sen) đủ màu sắc.

Nếu lại người này muốn sinh lên cõi Trời, liền được vãng sinh. Căn lành xưa kia không có cùng tận nên không còn sinh trong các nẻo ác khác. Mạng sống ở trên cõi Trời chấm dứt, sẽ sanh vào Nhân Gian làm bậc Chuyển Luân Vương, tự tại trong bốn châu, an lập cho vô lượng trăm ngàn câu chi na do tha chúng sinh ở **mười Thiện Nghiệp Đạo**.

Hoặc lại sanh vào đại tộc Sát Lợi, đại tộc Bà La Môn, cư sĩ đại gia... vàng bạc, lụa là, tràn đầy kho chứa. Hình sắc đầy đủ, tự tại đầy đủ, quyền thuộc đầy đủ, mạnh cứng nhiều sức lực như đại lực sĩ.

Nếu có người nữ được nghe nói danh hiệu của Đức Như Lai này rồi chí tâm thọ trì thì người này về sau lìa hẳn thân nữ".

Bấy giờ Mạn Thù Thất Lợi Đồng Tử bạch Phật rằng:"Thế Tôn ! Con ở thời sau đem danh hiệu của đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ở chỗ của kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin...dùng mọi loại phương tiện lưu bố khiến họ nghe, cho đến trong giấc ngủ cũng dùng danh hiệu của Phật, thức tỉnh bên tai họ.

Nêu thọ trì Kinh này, đọc tụng, tuyên nói. Hoặc lại vì người khác phân biệt mở giải. Hoặc tự mình viết, hoặc khiến người viết. Hoặc lấy quyển Kinh đựng đầy trong vật bằng tơ lụa ngũ sắc sạch, an trí ở nơi đã được rưới quét sạch sẽ. Đem mọi loại hoa, mọi loại hương, hương xoa bôi, phương báu, phan, lọng... dùng cúng dường. Khi ấy

bốn vị Đại Thiên Vương cùng với quyền thuộc của họ kèm với trăm ngàn câu chi na do tha chư Thiên khác đều đến chỗ đó.

Hoặc nơi chốn có quyền Kinh này lưu hành, hoặc lại có người tụng trì Kinh này, đã được nghe danh hiệu và Nguyên lớn thù thắng đã phát xưa kia của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai. Nên biết chốn đó không có nạn chết đột ngột cũng lại chẳng bị các Quỷ bắt giữ, cướp đoạt hồn phách. Giả sử đã bị cướp đoạt cũng được hoàn lại như cũ.

Đức Phật nói: " Như vậy ! Như vậy Mạn Thù Thất Lợi ! Như ông đã nói.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin, nếu muốn cúng dường Đức Như Lai ấy thì người này nên làm hình tượng của Đức Như Lai, bảy ngày bảy đêm thọ nhận tám phần Trai Giới, ăn thức ăn trong sạch, ở nơi thanh tịnh rải mọi loại hoa, đốt mọi loại hương. Đem mọi loại tơ lụa, mọi loại phan phướng để trang nghiêm chỗ ấy. Tắm gội sạch sẽ, mặc áo mới sạch, nên sinh tâm không có cấu trược, tâm không có giận hờn. Đối với tất cả chúng sinh, khởi tâm lợi ích, tâm Từ Bi Hỷ Xả Bình Đẳng. Tấu nhạc, ca ngợi, đi nhiễu quanh tượng Phật theo phía bên phải. Nên nghĩ nhớ nguyện lớn xưa kia của Đức Như Lai kèm giải thích Kinh này thì như sự nhớ nghĩ, như sự nguyện cầu, tất cả sự mong muốn...đều được viên mãn. Cầu sống lâu được sống lâu, cầu phước báo được phước báo, cầu tự tại được tự tại, cầu con trai con gái được con trai con gái.

Hoặc lại có người chột có mộng ác, hoặc thấy các tướng ác, hoặc chim quái đến tụ tập, hoặc nơi chỗ ở hiện ra trăm điều quái dị... Nếu người này hay đem mọi loại vật dụng cúng dường, cúng dường Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thì tất cả mộng ác, tướng ác, việc chẳng tốt lành thảy đều ẩn hết.

Nếu có sự sợ hãi về nạn nước, lửa, đao, chát độc, bị treo ở nơi cao ngất, voi, sư tử, cọp, sói, gấu heo, gấu chó, rắn độc, bọ cạp, rít, loài giống như con sên... những sự hãi thuộc nhóm như vậy mà nhớ nghĩ cúng dường Đức Như Lai ấy thời tất cả sự sợ hãi đều được giải thoát.

Nếu bị nước khác xâm lấn quấy nhiễu, trộm cướp, phản loạn... Sự sợ hãi của nhóm như vậy, cũng nên nghĩ nhớ Đức Như Lai ấy, cung kính tôn trọng.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin, cho đến trọn đời thọ nhận **ba Quy Y**, chẳng phụng thờ hàng Trời khác, hoặc trì năm Giới, hoặc trì mười Giới, hoặc trì 104 Giới của Bồ Tát, hoặc lại xuất gia thọ trì 250 Giới của Tỷ Kheo, hoặc Tỷ Kheo Ni thọ trì 500 Giới. Ở trong các điều đã tùy thọ nhận, hủy phạm Cấm Giới, sợ đọa vào nẻo ác. Nếu hay cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thì quyết định chẳng thọ nhận quả báo trong ba nẻo ác.

Hoặc có người nữ ngay lúc sinh sản chịu sự cực khổ. Nếu hay xưng tên, cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy sẽ mau được giải thoát, đứa con được sanh ra có đầy đủ thân phần, hình sắc đoan chính, người nhìn thấy đều vui vẻ, thông minh lợi căn, an ổn, ít bệnh, không có bị Phi Nhân cướp đoạt hồn phách".

Bấy giờ đức Thế Tôn bảo Tuệ Mệnh **A Nan** (Ānanda) rằng: "Này A-Nan ! Như Ta khen ngợi hết thảy Công Đức của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai. Ông có tin nhận chẳng ? Ông đối với cảnh giới thâm sâu của chư Phật Như Lai như vậy, có sinh nhiều nghi hoặc không ?"

Thời Tuệ Mệnh A Nan bạch Phật rằng: "Đại Đức Thế Tôn ! Con ở trong Pháp mà Đức Như Lai đã nói, không có nghi hoặc. Tại sao thế ? Vì Hạnh thuộc thân, miệng, ý của tất cả Như Lai không có gì chẳng thanh tịnh

Thế Tôn ! Mặt trời, mặt trăng này có Thần Thông lớn như vậy, có uy lực lớn như vậy còn có thể khiến cho rơi xuống. Núi vua Tu Di còn có thể động dờn, nhưng lời của chư Phật đã nói, không có sai khác.

Đại Đức Thế Tôn ! Hoặc có những chúng sanh chẳng đủ Tín Căn, nghe nói cảnh giới của chư Phật Như Lai xong, khởi suy nghĩ này: "*Làm sao chỉ niệm tên của Đức Như Lai ấy mà được chừng ấy Công Đức ?*". Tâm chẳng tin nhận nên sinh phỉ báng. Nhóm này như sống trong đêm dài không có sự định lựa nhiều ích, sẽ bị đọa vào nẻo ác"

Đức Phật bảo: "Này A Nan ! Nếu hết thảy danh hiệu của Đức Như Lai ấy nhập vào lỗ tai của kẻ kia, mà người này bị đọa vào nẻo ác thì không có chuyện đó.

Này A-Nan! Cảnh giới của chư Phật thật là khó tin. Nay ông tin nhận được thì nên biết đều là uy lực của Như Lai. Chẳng phải là nơi tin nhận của tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật Địa, chỉ trừ hàng **Nhất Sinh Bồ Xứ Bồ Tát** Ma Ha Tát

Này A Nan! Thân người khó được, ở trong Tam Bảo tin kính tôn trọng cũng khó có thể được. Nghe danh hiệu của Đức Như Lai ấy còn khó hơn gấp bội việc này.

Này A Nan ! Vô lượng Hạnh Bồ Tát, vô lượng các phương tiện khéo, vô lượng nguyện rộng lớn của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy. Ta muốn một kiếp hoặc hơn một kiếp, nói về Hạnh Nguyện Bồ Tát của Đức Như Lai ấy, cho đến cùng kiếp cũng chẳng thể xét tìm hết những việc làm với Nguyện lớn thù thắng xưa kia của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy.

Bấy giờ trong Chúng có vị Bồ Tát Ma Ha Tát tên là **Cứu Thoát**, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo lộ một bắp tay, quỳ gối phải sát đất, hướng về Đức Bà Già Ba, chắp tay cong mình, bạch rằng: "Đại Đức Thế Tôn ! Ở đời vị lai sẽ có chúng sanh: thân bị bệnh nặng, tật bệnh lâu dài, gầy ốm, chẳng ăn được phải chịu đói khát, miệng khô ráo, tướng chết hiện trước mặt, mắt không nhìn thấy, cha mẹ, thân quyến, bạn bè, Tri Thức vây quanh khóc lóc. Hình xác của người ấy nằm tại chỗ của mình mà **Diêm Ma Sứ Nhân** (Yama-ceta) dẫn Thần Thức của kẻ đó, đến trước mặt **Diêm Ma Pháp Vương** (Yama-dharma-rāja), sau lưng người này có vị Thần **Động Sinh**, tùy theo việc người ấy đã làm, hoặc tội hoặc phước, tất cả đều biên chép, gìn giữ hết, rồi trao cho Diêm Ma Pháp Vương. Thời Diêm Ma Pháp Vương tìm hỏi người ấy, tính toán việc đã làm, tùy theo thiện, tùy theo ác mà phân xử.

Nếu hay vì người bệnh này, quy y Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy, như Pháp cúng dường, liền được bình phục. Khi Thần thức của người này được quay trở lại thời như từ mộng tỉnh giấc, tự mình nhớ biết. Hoặc trải qua 7 ngày, hoặc 21 ngày, 35 ngày, 49 ngày... Thần Thức quay về xong, thì nhớ đủ hết thảy nghiệp báo lạnh dữ. Do tự mình chứng biết cho nên dù phải bị mất mạng cũng chẳng dám tạo nghiệp ác nữa. Chính vì thế cho nên kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin, cần phải cúng dường Đức Dược Sư Như Lai".

Khi ấy Tuệ Mệnh A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng: "Thiện Nam Tử! Nên cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy như thế nào ?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói:" Đại Đức A Nan ! Nếu có người bệnh muốn khỏi bệnh nặng, nên vì người này, bảy ngày bảy đêm thọ nhận tám phần Trai Giới. Nên đem thức ăn uống với mọi loại vật dụng, tùy theo sức mà bày biện, cúng dường Tỳ Kheo Tăng, ngày đêm sáu thời lễ bái cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy, đọc tụng Kinh này 49 biến, thắp 49 ngọn đèn. Nên làm bảy pho tượng của Đức Như Lai ấy, trước mỗi một Tượng đều để bảy ngọn đèn, mỗi một ngọn đèn lớn như bánh xe. Hoặc lại cho đến 49 ngày, ánh sáng chẳng dứt . Nên làm cái Phan lụa ngũ sắc dài 49 thước (Xích: thước Tàu)

Lại nữa, Đại Đức A Nan ! Hàng **Quán Đỉnh Sát Lợi Vương**, nếu có tai nạn xảy ra, nghĩa là người dân bị nạn bệnh dịch, nước khác xâm bực, nạn phản nghịch ngay trong nước, nạn Tinh Tú biến ra nhiều điềm quái dị, nạn Nhật Thực Nguyệt Thực, nạn mưa gió chẳng đúng thời, nạn quá thời tiết không mưa.

Lúc đó, vị Quán Đỉnh Sát Lợi Vương này nên đối với tất cả chúng sinh, khởi tâm Từ Mẫn, tha cho kẻ bị cột trói giam cầm, y theo Pháp Thức cúng dường đã nói lúc trước mà cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy.

Lúc vị Quán Đỉnh Sát Lợi Vương dùng căn lành này, do Thắng Nguyên xưa kia của Đức Thế Tôn Dược Sư lưu Ly Quang Như Lai ấy cho nên cảnh giới của vị vua ấy liền được an ổn, mưa gió đúng thời, lúa mạ được mùa, quốc độ giàu có. Hết thầy chúng sinh trong tất cả quốc giới, không có bệnh, an vui, phần lớn sống vui vẻ.

Ở quốc giới ấy cũng không có các Quỷ Thần ác của hàng Dạ Xoa (Yakṣa), La Sát (Rākṣasa), Tỳ Xá Xà (Piśāca) ... nhiều loạn chúng sinh. Hết thầy tướng ác đều ngưng, chẳng hiện. Vị Quán Đỉnh Sát Lợi Vương ấy được sống lâu, sắc đẹp, mạnh khỏe, không có bệnh, được tự tại và được tăng thêm lợi ích"

Bây giờ, Tuệ Mệnh A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng:"Thiện Nam Tử! Vì sao mạng sống đã hết mà có thể kéo dài được nữa ?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói:" Này A Nan ! Há ông chẳng nghe Đức Như Lai nói về chín cách chết đột ngột sao ? Chính vì thế cho nên dạy dùng phương tiện **Chú Dược**.

Hoặc có chúng sinh bị bệnh chẳng nặng nhưng không có Y Dược với người chăm sóc bệnh, hoặc lại người làm thuốc (Y nhân) trị liệu không đúng cách, chẳng đúng thời mà chết. Đây là cách chết đột ngột đầu tiên.

Cách chết đột ngột thứ hai là bị giết bởi Vương Pháp

Cách chết đột ngột thứ ba là: dạo chơi săn bắn, phóng dật, dâm dục say rượu không có độ, bị các Phi Nhân hại hồn phách.

Cách chết đột ngột thứ tư là: bị lửa thiêu đốt.

Cách chết đột ngột thứ năm là: bị nước cuốn chìm.

Cách chết đột ngột thứ sáu là: vào trong chỗ có sư tử, cọp, beo, các thú ác.

Cách chết đột ngột thứ bảy là: bị đói khát khôn khổ, chẳng được ăn uống, nhân đây mà chết.

Cách chết đột ngột thứ tám là: bị Yêm Đảo, thuốc độc, Khởi Thi Quỷ...gây tổn hại

Cách chết đột ngột thứ chín là: bị ném từ trên vách núi cao mà chết..

Đây gọi là Đức Như Lai lược nói chín cách chết đột ngột lớn. Ngoài ra còn có vô lượng các cách chết đột ngột khác".

Lúc đó trong Chúng có mười hai vị Đại Tướng Dạ Xoa đều ngồi ngay trong Hội, ấy là: Đại Tướng **Cung Tỳ La** (Kumbhīra), Đại Tướng **Bạt Chiết La** (Vajra), Đại

Tướng **Mê Khur La** (Mihira), Đại Tướng **An Nại La** (Andira), Đại Tướng **An Đát La** (Sandira), Đại Tướng **Ma Niết La** (Majira), Đại Tướng **Nhân Đà La** (Indra), Đại Tướng **Ba Dị La** (Pajra), Đại Tướng **Ma Hô La** (Makura), Đại Tướng **Chân Đạt La** (Siṅḍura), Đại Tướng **Chiêu Độ La** (Catura), Đại Tướng **Tỳ Yết La** (Vikarala).

Mười hai vị Đại Tướng Dạ Xoa của nhóm này, mỗi một vị đều có bảy ngàn Dạ Xoa dùng làm quyến thuộc, đều đồng một tiếng bạch với Đức Thế Tôn rằng: "Nay chúng con nương vào uy lực của Đức Phật, được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nên chẳng còn sợ hãi nẻo ác nữa. Nay con cùng nhau đồng một lòng, cho đến hết tuổi thọ xin quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng, đều sẽ gánh vác tất cả chúng sanh, làm các việc nghĩa lợi, nhiều ích, an vui. Tùy theo những chỗ nào, hoặc làng xóm, thành ấp, tụ lạc, chốn A-Lan-Noa... Nếu có lưu bố Kinh này, hoặc có người trì danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy, gần gũi cúng dường thì quyến thuộc của chúng con đều hộ vệ người đó, đều khiến cho giải thoát tất cả nạn khổ. Mọi mong cầu của chư Hữu đều khiến cho đầy đủ"

Bấy giờ Đức Thế Tôn khen các Dạ Xoa Đại Tướng rằng: "Lành thay ! Lành thay Đại Dạ Xoa Tướng ! Nếu các ông nhớ ân đức của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy thì nên nhớ làm lợi ích cho tất cả chúng sinh"

Khi ấy Tuệ Mệnh A Nan bạch Phật rằng: "Thế Tôn ! Kinh này có tên gì ? Phụng trì như thế nào?"

Đức Phật bảo: "Này A Nan ! Pháp Môn này có tên gọi là **Dược Sư Lưu Ly Quang Bản Tích Sở Phát Thù Thắng Đại Nguyện**, nên trì như vậy. Một tên gọi là **Thập Nhị Dược Xoa Đại Tướng Tự Thệ**, nên trì như vậy. Một tên gọi là **Tịnh Trừ Nhất Thiết Nghiệp Chương**, nên trì như vậy"

Khi Đức Bà Già Bà nói lời đó xong, thời các Bồ Tát Ma Ha Tát, các Đại Thanh Văn, quốc vương, đại thần, Bà La Môn, Cư Sĩ, tất cả Đại Chúng, A Tu La, Càn Đát Bà nghe điều Đức Phật đã nói đều vui vẻ phụng hành.

PHẬT NÓI KINH BẢN NGUYỆN CỦA DƯỢC SƯ NHƯ LAI (Hết)

19/01/2010